

Ukrainian A: literature – Standard level – Paper 1
Ukrainien A : littérature – Niveau moyen – Épreuve 1
Ucraniano A: literatura – Nivel medio – Prueba 1

Wednesday 4 May 2016 (afternoon)

Mercredi 4 mai 2016 (après-midi)

Miércoles 4 de mayo de 2016 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

Зробіть літературний аналіз лише **одного** із нижчеподаних текстів. У вашому творі ви повинні дати відповідь на обидва запитання, наведені нижче.

1.

Я йшла по білому піску під сліпучим сонцем, і невідомо, де я була перед тим. Але мені не бракувало відваги змінювати одноманітний краєвид і створювати нові речі на своєму шляху. Я була настільки смілива, що створила білі потиньковані стіни муру й вирішила, що там мають бути двері. Золоті двері. Я створила й золоті двері, без особливих прикрас, гладенькі, й клямку, щоб їх відчинити, схожу формою на ящірку...

Наша уява нагадує працю алхіміка. Ми здатні перетворювати найбанальніші речі на щось неймовірно прекрасне й чарівне, якщо, звісно, будемо уважні до своїх відчуттів. Є люди, здатні лише описувати побачене, а є ті, кому це нудно робити. Я могла б назавжди залишитись у цій пустелі, як неприкаяна душа, розлучена з тілом. Але мені подобається облаштовувати світ на свій смак, робити його придатним для життя. До певної межі, доки він сам себе не почне створювати. Наша уява, фантазія зрушує усталеність форм реальності подібно до магічної речовини — філософського каменя. Чому ми це робимо? Бо не хочемо вічно йти незмінною пустелею, звертаючись до богів, дрібних і великих, з благанням послати нам оазу, дощ, чи бодай якусь перемену у вигляді пасма гір на сході. А тому світ самостворюється чи саморуйнується, варто лише додати до нього дрібку чарівної речовини. Звідки ж її взяти?

Але спершу розповім про те, що було за тими дверима, які я створила з найшляхетнішого металу, який не піддається дії окислення, а його вартість полягає саме у безсмерті. Там була ніч. Сад, будинки в глибині, освітлені вікна. Це вже створила не я. Воно створило само себе. І якби я втруtilась зі своєю втомленою уявою, це привело б до жахливих наслідків.

Оте напівсонне видіння виявилось крихтою чарівної речовини. Я додавала її до свого життя і до життя інших людей. Адже надто часто мені доводилось бачити людей, у яких не залишилось нічого, крім надії. Дітей, калік, старих, тих, хто втратив усе, що мав... Вони готові були йти куди завгодно, і як завгодно довго, щоб знайти місце, яке дасть їм шанс жити далі, після того, як світ відкинув їх, а вони відкинули світ. [...] Люди бувають різні, але у кожному з них є вогник безсмертної душі, ця чарівна речовина, яка перетворює реальність. Для втікачів, що намагались вберегти в собі душу, не продали її, і не заклали, а якщо й зробили це, то мають ще надію на порятунок, я створила Притулок. Я поставила вказівники, я знайшла поводитирів, які з'являються в останній момент, коли немає жодної надії на порятунок. І там живуть стільки, скільки потребують захисту: двадцять, сорок, сто років. [...]

Туди потрапляють ті, хто не вміє перетворювати на золото власні страждання, мрії за допомогою лише уяви.

Галина Пагутяк, *Саламандра за золотими дверима* (2010)

- (а) Прокоментуйте, як оповідач ставиться до фантазії.
- (б) Які символи використовує автор і що вони означають у цьому тексті?

2.

Кипить на сонці біла конюшина,
і біло закипають білі хмари,
і світлі тіні опускаються від них
на розпашілий кипучий білий день.

5 Кипить розлита скрізь духмяна радість
аж нектар невтримано сміється, —
перетікаючи за вінця квітування,
скрапує на землю.

10 Кружляють-в'ються над п'яливим полуднем
в медовому чаду схмелілі бджоли,
і я кружляю з ними легкокрило
над летючим легкокрилим світом, —
і голова йде обертом від щастя.

Віктор Кордун, *Кипить на сонці біла конюшина* (2005)

- (а) Які настрої дають авторові відчуття щастя?
- (б) Як художня мова передає емоції, висловлені у вірші?
-